

CAL

20 ANYS 1996 - 2016

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

ee

escola d'escriptura
ateneu barcelonès

Concurs de microrelats

Amb motiu del 20è aniversari de la CAL

Nom de dona

Marina Uroz Guardado

1r PREMI

Portàvem quatre maleïts dies intentant-ho sense èxit. Viatjàvem nord enllà, cada cop més amunt, i la punyetera baixava cap al sud, esquivant la nostra trajectòria. N'estàvem fins el capdamunt i ens volíem moure. Vam sortir de la cabana amb massa empenta i vam caure uns a sobre dels altres: la neu ens arribava als genolls.

Mentre tots es llançaven carrer avall amb els trineus de plàstic, jo vaig pujar al turó a veure el Joe, que mirava fixament l'horitzó. M'agradava aquell gal·lès perquè sempre anava a la seva. No semblava necessitar ningú a prop, però mai no et feia fora del seu costat.

– Que la veus?– li vaig preguntar en anglès.

– No. Crec que hi ha massa llum– em costava seguir el que deia amb aquell accent tan tancat. Es va fregar els cabells panotxa i es va tornar a posar el barret immediatament. Vint-i-tres graus negatius, i nosaltres érem tan lliures que podíem jugar amb l'alè blanc que ens sortia per la boca.

De sobte, en Joe va alçar el braç en direcció nord-oest i a mi se'm va escapar un crit. Vaig gaudir uns segons de la nostra solitud, i després vaig fer venir a tothom. No em va caldre fer servir l'anglès. N'hi va haver prou amb cridar el seu nom: Aurora!

